

מכתבים

לחברי הכנסת, כדי שיוקצבו לכפר שלנו יותר ימי עבודת-דחק, אבל מן הדיון ל-הזכיר בהזדמנות זו, כי אילו הופקעו אדמותינו, היה מצב האוכלוסייה טוב יותר מאשר עתה.

מהמודד אוקאמה הוסיין, אום אל-פחם

הגולגולות והזנב

האם אתם חושבים שלמען השלום מותר וצריך להקריב הכל? לסבול מיקושים ללא ספור (נא לעיין בפינקסו של אשכול), הבלות של אליפתח וכל מיני תנועות שיהררו ל-מיניהן?

אני רוצה לציין בצער, שהוכח כי פעולות התגמול אינן מועילות, והעולם התרגל שאנחנו מתגוננים, גם זאת לא מרשים לנו. הם פשוט היו רוצים שנמשיך לר-שום בפינקס — אם נשאר בו עדיין מי קוב פנוי, על כל הצהרה מלחמתית מפי רא-שי השלטון במדי-נות-ערב אנחנו צרי-כים להגיב מיד ב-הרעשת עולמות, ו-

אפילו באמצעות תגובה צבאית נמרצת, אומר בגלוי: במקום פעולת סמוע היינו צריכים לכבוש את סוריה, ואין ספק ש-צה"ל היה עושה זאת תוך 48 שעות בלבד. אם רוצים להרוג נהש מרוצצים את

כי מניירורק תצא אמת

נסיון הזמן האחרון מוכיח, כי צריך להוציא שבועון או עתון יומי ישראלי ב-ניירורק, למשל. שם אפשר יהיה לכתוב באמת את כל האמת, ואילו הישראלים יוכלו להתום עליו, לקבלו בדואר-אוויר ולדעת מה מתרחש במדינה.

אם זה ילך, כדאי לחשוב על הקמת תחנת-שידור מחוץ למים הטריטוריאליים של ישראל. אפילו טלכיוזיה בקפריסין ל-דוגמה.

מ. הוימן, תל-אביב

הרומה במקום תוספת

משהו רקוב בממלכת ישראל, כשהצעתם את קו ההגנה על הגבול — קו מן דויד —

עורר אמנם הדבר הדים, אך רק בקרב קוראים ואולי קצת בצמרת המדינה. ה-קהל הרחב ביכר ל-דעת יותר על עלי-לותיה של יונה סו-פר, ועבר על הצ-עתכם לסדר-היום. לדעתי, עליכם ל-שוב לנושא זה ו-לעוררו מחדש. ניד-מה לי שיהיה נעים יותר לאזרח לתרום מכספו לשם גידור הגבול מאשר להיענות לדרישה לשלם תוס-פת שכר-דירה, למשל.

סירומון ליבין, גדרה

נכאי

ליבין

מכתב השבוע

28. Februar 1967

Herr Redakteur!

Obwohl Deutschland dem Judentum ununterbrochen Hilfe leistet, die Sie als "Wiedergutmachung der Kriegschäden" bezeichnen, erscheinen in Ihrem schmierigen Blatt immer wieder antideutsche Publikationen.

Ihre ungenierte Hetzpropaganda gegen die Deutsche nationale Bewegung und damit gegen das deutsche Volk empört alle echten Deutschen.

Wir fordern daher: Schluß mit diesem Haßgeschrei! Vergessen Sie die Lehren der Geschichte nicht! Denn auch uns kann eines Tages die Geduld reißen!

Der Deutsche Aktionsausschuß

מכתב זה נתקבל השבוע במערכת העולם הזה, כשהוא נושא בולים אוסטרליים וחומת-דואר של העיר ואלזק במחוז טירול. הכתובת היתה: "אורי אבנרי, מערכת העולם הזה, רח' גליקסון 8, תל-אביב. זוהי הכתובת הקודמת של המערכת.

להלן תרגום המכתב.

28, בפברואר 1967.

"אדוני העורך,

"למרות שגרמניה הושיטה ללא הרף עזרה, שאתם מכנים אותה בשם 'שילומים על נזקי מלחמה', מופיעים בעתון המזוהם של כב' שוב ושוב פירסומים אנטי-גרמניים.

"תעמולת-הזיועה חסרת-הבושה של כב' נגד התנועה הלאומית הגרמנית, ובכך נגד העם הגרמני כולו, מעוררת את זעם כל הגרמנים האמיתיים.

"על כן אנו תובעים: הקץ לצווחות-השינאה! אל תשכחו את לקח ההיסטוריה! כי באחד הימים יכולה להיפקע גם הסבלנות שלנו!

חתום: "ועדת-הפעולה הגרמנית."

גולגלתו ולא מדגגים את זנבו. **אברהם נכאי**, יפו

אורי הגזיזים

איזה רגש נחיתות יהודי?! לפרסם בהר-חבה את תמונותיהן של הרוחצות העירור-מות בנות כל העמים (העולם הזה 1559)

האדמה הטובה

בשבוע שעבר נערכה אצלנו בכפר הפגנת מובטלים שמנתה אלפי פועלים. היתה זו הפגנה בלתי-מפלגתית, שהקיפה את כל קורבנות המיתון והאבטלה באוס-אליפחם. החלטנו להמשיך את מאבקנו עליידי פניה

בקולנוע, "ירון" תל-אביב

ממשיכים בהצלחה * שבוע 3

הפרט הניעו והמסכנינו!

* לילות העולם מס. 1 בקרו 300 אלף איש

* לילות העולם מס. 2 בקרו 350 אלף איש

ועתה הפרט העולה על שניהם

לא תאמינו למראה עיניכם!

סינמסקופ בצבעים * רק למבוגרים

בקרו: "אדיסון" ירושלים * "רמה" רמת-גן

תל-אביב, אהל-שם

יום רביעי, 15.3.67, בשעה 8.30 • יום חמישי, 16.3.67, בשעה 8.30

ערב כוריאוגרפים ישראליים

שתי כורות

"פרה עיוורת" "צו הרשות"

כוריאוגרפיה: רנה שינפלד	כוריאוגרפיה: כוריאוגרפיה:
מוסיקה: אלויט קארטר	מוסיקה: מוסיקה:
תלבושות: גליה גת	תפאורה: תפאורה:
תאורה: חיים תכלת	ותלבושות: לינה הודס
	תאורה: אהוד ברידוד

כמו-כן:

"נשים באוהל"

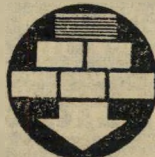
כוריאוגרפיה: רינה גלוק

"אדם וחווה"

כוריאוגרפיה: אשרה אלקיים

כרטיסים: משרד "לאן", יתר המשרדים ובערב ההצגות בקופה.

פרסום בלקין

מרכז השפוז

מקבל כל סוגי עבודות בנין ומוזאיקה מסגרות ונגרות בנין תריסי פלסטיק וטפטמים

תל-אביב, רחוב שינקין 14 (בחצר)

אושרי